

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobce: **R. T.**, zastoupený Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. legií 1719/5, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 4. 2025, č. j. 22 A 47/2024 - 41,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 3. 6. 2024, č. j. HLUC/53059/2024/ODP/He, Městský úřad Hlučín (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodl o námitkách žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče tak, že jej podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, jako nedůvodné zamítl a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 8. 2024, č. j. MSK 91834/2024 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“) podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání, které žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal, a toto rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného se poté žalobce bránil žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) napadeným rozsudkem zamítl.

[2] Nejvyšší správní soud obdržel dne 12. 5. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) spojenou s návrhem, aby jí soud přiznal odkladný účinek.

[3] Stěžovatel v rámci odůvodnění svého návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že mu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění vznikne újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, neboť nebude schopen pečovat o svou babičku a její sestru, se kterými bydlí ve společném domě. Obě jsou vyššího věku a zcela odkázané na pomoc stěžovatele, který obstarává jejich

základní životní potřeby (nákupy potravin, hygieny, ošacení apod.). Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil mj. i tak, že dům, v němž bydlí, byl v roce 2024 zasažen povodněmi, v důsledku kterých byla péče o babičku a její sestru značně ztížena. S následky povodní se stěžovatel podle svého tvrzení potýká do dnešního dne. K prokázání svých tvrzení stěžovatel odkázal na důkazy, a to konkrétně (i) výměnný list - poukaz ze dne 27. 8. 2024, (ii) čestná prohlášení blízkých, (iii) lékařské zprávy, (iv) fotografie rodinného domu na adrese X a (v) fotografie osob blízkých. U prvních čtyř uvedl, že jsou součástí spisové dokumentace; k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti doložil toliko fotografie osob blízkých.

[4] Žalovaný k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku uvedl, že jej zcela ponechává na úvaze soudu.

[5] Jelikož stěžovatelem odkazované důkazy v řízení o kasační stížnosti neprokazovaly, že péče o babičku a její sestru je nezbytná i v *současné* době, jak tvrdil stěžovatel, přičemž část důkazů ani nebyla součástí soudního spisu, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 6. 2025, č. j. 3 As 65/2025 - 25, vyzval stěžovatele k tomu, aby svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti doplnil tak, že doloží důkazy, o které svá tvrzení opírá.

[6] Dne 25. 6. 2025 Nejvyšší správní soud obdržel doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jehož přílohou stěžovatel doložil (i) výměnný list – poukaz MUDr. K. N. ze dne 19. 6. 2025, (ii) čestná prohlášení blízkých osob a (iii) výpis z živnostenského rejstříku ze dne 25. 6. 2025. Uvedl, že pokud by návrhu nebylo vyhověno, bude jemu i osobám blízkým hrozit závažná újma spočívající v nemožnosti se o tyto osoby postarat a zajistit jim dostatečnou péči. Již v postavení, v němž stěžovatel čeká na rozhodnutí o návrhu, je on i jeho rodina ve „*značném ztíženém postavení a je jim působena nepoměrně větší újma, než jaká brozí jiným osobám*“. Vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku není podle stěžovatele v rozporu s veřejným zájmem, právě naopak, ve veřejném zájmu je, aby péče o jeho osoby blízké, které jsou s ohledem na svůj vysoký věk imobilní a v nepříznivém zdravotním stavu, byla zachována. Závěrem doplnil, že jakožto podnikající fyzická osoba se živí jako kadeřník (provozovna na adrese X). V tuto chvíli, ke dni pozbytí řidičského oprávnění, je výkon jeho povolání ohrožen, neboť není schopen s ohledem na péči o osoby blízké věnovat svému podnikání dostatek času. Stěžovatel je přesvědčen, že dostatečně podrobně uvedl, v čem spočívá nepoměrně větší újma, jaký je její rozsah a z jakých konkrétních okolností vyvozuje reálnou hrozbu.

[7] Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývají dvě podmínky pro přiznání odkladného účinku: tou první je existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně, neboť institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Základním pravidlem totiž je, že kasační stížnost odkladný účinek nemá (srov. § 107 s. ř. s.) a že přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze ojedinělým případům vyjádřeným v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není

pokračování

vzhledem k jeho poměrům bagatelní, je významná a její vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS).

[8] Krajský soud svým usnesením ze dne 3. 10. 2024, č. j. 22 A 47/2024 - 22, přiznal žalobě odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby stěžovatel podal z totožných důvodů, jako návrh učiněný před Nejvyšším správním soudem. Krajský soud v odůvodnění daného usnesení zkoumal splnění výše uvedených podmínek. Podle jeho závěrů stěžovatel osvědčil, že poskytuje péči své babičce a její sestře. S ohledem na jejich vysoký věk a zdravotní omezení se ztotožnil s tvrzením stěžovatele, že v důsledku odnětí řidičského oprávnění bude výkon této péče ohrožen. Jelikož žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil nesouhlas, neuvedl žádné okolnosti, jež by tvrzení stěžovatele vyvracely či poukazovaly na možnou újmu třetím osobám a rozpor s veřejným zájmem, dospěl krajský soud k závěru, že je přiznání odkladného účinku žaloby vhodné.

[9] Podle Nejvyššího správního soudu důvody přiznání odkladného účinku žaloby na straně stěžovatele trvají; kasační soud neshledal, že by v projednávaném případě byly dány jakékoli další skutečnosti zřetele hodné, které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bránily. Zdejší soud souhlasí s názorem krajského soudu, podle něhož žalobce osvědčil, že poskytuje péči své babičce a její sestře. Z dokumentu nazvaného „*Výměnný list – poukaz*“ ze dne 19. 6. 2025, který vystavila MUDr. K. N. plyne, že ve společné domácnosti se nachází dvě polymorbidní a imobilní osoby, které vyžadují trvale ošetrovatelskou péči. Zároveň je nutné jim zajistit transport do zdravotnických zařízení a obstarání veškerých záležitostí (nákupy, úřady apod.), přičemž jako jediný je výše uvedené schopen zajistit stěžovatel. Stěžovatel doložil taktéž čestná prohlášení paní I. K. a paní R. P. (babička a sestra babičky stěžovatele), z nichž plyne, že obě ženy jsou na pomoc stěžovatele odkázány. Nejvyšší správní soud tyto skutečnosti posoudil tak, že stěžovateli hrozí závažná újma spočívající v nemožnosti se o tyto osoby postarat a zajistit jim dostatečnou péči. Pokud jde o podmínku neexistence rozporu s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem konstatuje, že z vyjádření žalovaného ani ze spisu krajského soudu nevyplývá, že by kolidující veřejný zájem převyšoval potenciální újmu na straně stěžovatele. Nejvyšší správní soud tak o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvažil tak, že jej přiznal.

[10] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[11] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatelů přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*“. Do skončení

řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku, ale vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného byl přiznán odkladný účinek, fakticky se do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. července 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu